

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/139/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010207
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614010207.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaných M. U. a H. U., na hlavnom pojednávaní dňa 01.04.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1/ M. U., Q.. XX.XX.XXXX v Topoľčanoch, bytom Ž. Q. Q. Č.. XX,

a

2/ H. U., Q.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom O., R. U. Ž. Q. Q. Č.. XXX,

s ú v i n n í , ž e :

dňa 01.03.2014 v čase o 19,18 hod. v železničnej stanici Žabokreky nad Nitrou pri lavičke na krytom nástupišti najskôr obžalovaný M. U. pristúpil k A.X. U., ktorý tam ležal na lavičke, pričom sa A. U. spýtal, prečo sa vyhrážal jeho matke a rodine, načo sa A. U. postavil a zahnal sa rukou na obžalovaného M. U., ktorý sa uhol a následne A. U.Č. minimálne dvakrát udrel päšťou do tela a do oblasti hlavy a dvakrát kopol nohou do tela, následne ho obžalovaný M. U. chytil okolo hlavy rukou, čo využil obžalovaný H. U. a kopol A. U. kolenom do hlavy, v dôsledku čoho A. U. spoločne s obž. M. U. spadli na zem, pričom A. U. ležal tvárou k zemi a obž. M. U. bol na ňom a udieral ho opakovane päšťami do oblasti hlavy a rebier, pričom v ďalšom útoku na A. U. sa snažili zabrániť D. U. G. M. U., avšak obžalovaný H. U., ktorého sa A. U. snažil chytiť za nohu poškodeného A. U. jedenkrát kopol ľavou nohou do oblasti hlavy, pričom uvedeným konaním obvinení spôsobili poškodenému A. U. ekoriácie na dorze nosa, brade a vľavo temporálne, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie, bez narušenia obvyklého spôsobu života poškodeného

t e d a :

spoločným konaním sa dopustili fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného,

č í m s p á c h a l i :

prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.).

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný 1/ M. U.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný 2/ H. U.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 148/14/3305-13 zo dňa 23.09.2014, po jej preskúmaní, súd vydal trestný rozkaz č.k. 2T/139/2014-121 dňa 08.10.2014. Obvinený M. U. podal proti trestnému rozkazu včas odpor dňa 30.12.2014 (trestný rozkaz mu bol doručený dňa 22.12.2014 - na doručení je celkom zrejmá chyba v datovaní, pričom deň doručenia vyplýva zo správy OOPZ Partizánske na č.l. 139, a z nej je zrejmé, že odpor je podaný včas. V odpore uviedol, že sa len bránil, on bol napadnutý, svoj čin ľutuje a nesúhlasí s nepodmienečným trestom pričom adekvátnym by bol trest povinnej práce, a to aj preto, že má vyživovacie povinnosti, ktoré nechce zanedbať. Obvinený H. U. podal proti trestnému rozkazu včas odpor dňa 15.12.2014 (trestný rozkaz mu bol doručený dňa 11.12.2014 - č.l. 134. V odpore uviedol, že nesúhlasí len s výrokom o treste, hoci trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, má za to že na dosiahnutie účelu trestu bude primeraný trest peňažný či trest povinnej práce.

Následne samosudca nariadil a vykonal dňa 16.02.2015 a 01.04.2015 hlavné pojednávanie, pričom na tomto bolo zabezpečené právo na obhajobu obžalovaného U., ktorý žiadal o ustanovenie bezplatného obhajcu. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. poriadku, dňa 16.02.2015 obžalovaný H. U. vyhlásil ku skutku podľa obžaloby v súlade s § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaného po zistení stanoviska prokurátora uznesením prijal vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku ďalej vykonal len dokazovanie čo do výroku o treste. Obžalovaný M. U. za prítomnosti obhajcu po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. poriadku, dňa 01.04.2015 vyhlásil ku skutku podľa obžaloby v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaného po zistení stanoviska prokurátora uznesením prijal vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku ďalej vykonal len dokazovanie čo do výroku o treste. Súd skutok právne kvalifikoval ako prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 300/2005 Z.z., keďže obžalovaní sa spoločným konaním sa dopustili fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného. Zavinenie obžalovaných je dané priamym úmyslom podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vychádzal z vyhlásení obžalovaných, prečítal listinné dôkazy, zahrňujúce obsah spisu v časti štádia konania pred súdom, správy o povesti obžalovaných, odpisy z registra trestov, podstatný obsah spisov Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/118/2010, Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/130/2009, Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/181/2012, z nich rozhodnutia vo veci samej, listiny vzťahujúce sa k výkonu trestov a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný M. U. je slobodný, má vyživovaciu povinnosť k trom deťom (nar. 2006,2007,2009), pričom vyživovacia povinnosť bola určená súdom. Vyživovaciu povinnosť si plní, je zamestnaný, pričom do zamestnania nastúpil v mesiaci február 2015 a to do spoločnosti Neogroup, s.r.o. vo Valči, kde pracuje ako stavebný robotník, predtým bol nezamestnaný približne od roku 2009.

Obžalovaný H. U. býva so svojou družkou a troma maloletými deťmi vo veku 2, 6 a 8 rokov. Vyživovacia povinnosť nebola súdom určená. Pracuje len brigádnicke, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Nevedel uviesť kedy bol naposledy zamestnaný na trvalý pracovný pomer. Jeho príjem je na úrovni 500-600,-€.

Zo správy Obce Žabokreky nad Nitrou z 23.07.2014 súd zistil, že obžalovaný M. U. býva v starom rodinnom domčeku, ktorého je spoluvlastníkom. Podľa vyjadrenia starostu obce so svojim bratom mal obžalovaný ukradnúť železné rohože na čistenie obuvi umiestnené pred budovou obecného úradu, školskej telocvične, zdravotného strediska a bytovky. Jeho povest' v obci nie je dobrá. Pochádza z viacpočetnej rodiny, kde „jeden brat sa vráti z výkonu trestu a druhý nastupuje“.

Zo správy Obce Chynorany z 18.07.2014 súd zistil, že obžalovaný H. U. býva v obci Žabokreky nad Nitrou so svojou rodinou a rodinou svojej družky. Je slobodný. Obec Chynorany má informáciu o dvoch deťoch obžalovaného no nie je aktuálna. Keďže sa v obci nezdržiava obec nemá žiadne informácie o jeho správaní. V obci nežije od roku 2011.

Zo správy obce Žabokreky nad Nitrou z 23.07.2014 súd zistil, že obžalovaný H. U., nie je prihlásený na pobyt v obci no zdržiava sa tam v staršom rodinnom dome patriacom manželom U.. Je partnerom G. U., s ktorou má tri deti, starosta viackrát riešil s políciou problémy s dodržiavaním zákonov obžalovaným. Jeho povest' v okolí ľudí, ktorí ho poznajú, nie je dobrá.

Z výpisu z registra priestupkov obžalovaného H. U. súd zistil, že od 07.01.2012 do doby spáchania trestného činu v tejto veci bol osemkrát postihnutý za priestupok, vo všetkých prípadoch za porušenie pravidiel cestnej premávky.

Z výpisu z registra priestupkov obžalovaného M. U. súd zistil, že od 01.01.2012 do doby spáchania trestného činu nebol postihnutý za priestupok.

Z výpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný M. U. bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, a to za úmyselnú trestnú činnosť, najmä na nepodmienečné tresty odňatia slobody za trestné činy proti majetku a rodine a mládeži, pričom z toho jednom prípade sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný M. U. bol Trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 1T/130/2009-66 z 20.07.2009, právoplatným dňa 01.12.2009 uznaný vinným pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na tri roky a uložená primeraná povinnosť. Uznesením č.k. 1T/130/2009-82 z 27.07.2011 právoplatným dňa 27.07.2011 súd rozhodol, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní jeden rok vykoná. Trest odňatia slobody vykonal dňa 02.05.2013.

Obžalovaný M. U. bol Trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 2T/118/2010-69 z 10.11.2010 právoplatným dňa 11.03.2011 uznaný vinným pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. a/, c/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest odňatia slobody vykonal dňa 02.05.2012.

Z výpisu z registra trestov a pripojeného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/181/2012 súd zistil, že obžalovaný H. U. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to rozsudkom č.k. 2T/181/2012-76 z 22.10.2012, právoplatným dňa 22.10.2012 v spojení s uznesením č.k. 2T/181/2012-80 z 06.11.2012 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm c/ Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, pre skutok zo dňa 09.04.2012, a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody

vo výmere dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na dva roky. Skúšobná doba v tejto veci plynula od 22.10.2012 do 22.10.2014.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému M. U. prihliadol k jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, a to k tomu, že sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal a aj ju úprimne oľutoval vychádzajúc z jeho písomných podaní a záverečnej reči. Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, pretože obžalovaný už bol viackrát odsúdený za trestný čin a to úmyselný, príkladmo v trestnej veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/85/2006, Okresného súdu Topoľčany sp. zn. PE 1T/196/2004, Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/130/2009 či Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T 118/2010. Za rovnováhy poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak súd ukladal trest podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona a vychádzal z trestnej sadzby 0 až 3 roky. Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Súd má preukázané, že obžalovaný napriek tomu, že bol opakovane odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody nepreukázal snahu o nápravu, opätovne spáchal úmyselný trestný čin aj keď mu bol uložený naposledy trest odňatia slobody, z ktorého bol prepustený len dňa 02.05.2013, teda ani nie rok pred spáchaním prečinu v tejto veci, je tak zrejmé, že na naplnenie účinkov individuálnej a generálnej prevencie pred páchaním trestnej činnosti obžalovaného a naplnenie účelu trestu nebude účelné ukladanie alternatívnych trestov nespojených s trestom odňatia slobody, ako je aj trest povinnej práce, pretože pokiaľ pre obžalovaného nie je ponaučením trest odňatia slobody, sotva ho bude motivovať alternatívny trest, ktorý by bol vo svojej podstate v tomto prípade neodôvodneným benefitom či bonusom za v poradí už šieste odsúdenie obžalovaného, na ktoré súd prihliada. Súd tiež poukazuje na nelichotivú správu o povesti obžalovaného z obce Žabokreky nad Nitrou. Naopak však vzhľadom k okolnostiam spáchania trestného činu a aj sociálnemu aspektu - práve minimalizovaniu vplyvu na rodinu obžalovaného a snahe obžalovaného sa zamestnať (aj tu súd poukazuje na to, že obžalovaný bol nezamestnaný dlhodobo a zamestnal sa len pred dvoma mesiacmi) súd neukladal trest prísnejší, ktorý by umožňovalo aj pomerne široké zákonné rozpätie trestnej sadzby, ale súd obžalovanému uložil trest na úrovni jednej šestiny trestnej sadzby, ktorý považuje za dosiahnutie účelu trestu za dostatočný.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin (príkladmo vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/85/2006, Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T 118/2010), súd pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Pri ukladaní trestu obžalovanému H. U. súd prihliadol k jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, a to k tomu, že sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal, pretože tak bolo možné vyložiť jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, keď nepoprel spáchanie trestnej činnosti, hoci ako ospravedlnenie uvádzal, že išlo o reakciu na predchádzajúci konflikt s poškodeným, no predsa úprimne oľutoval svoje konanie. Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, pretože obžalovaný už bol v minulosti odsúdený, a to vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/181/2012. Za rovnováhy poľahčujúcich a priťažujúcich okolností okolnosti tak súd ukladal trest podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona a vychádzal z trestnej sadzby 0 až 3 roky. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin rovnakého druhu, ako trestný čin, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/181/2012-76 z 22.10.2012. Trestný čin spáchal v skúšobnej dobe, na ktorú mu bol trest odňatia slobody odložený. Je tak zrejmé, že obžalovaný porušil povinnosť viesť riadny život počas skúšobnej doby / hoci riadny život by mal viesť neustále nielen počas skúšobnej doby/, spáchal opätovne úmyselný prečin výtržníctva, v čom mu nezabránila ani hrozba neosvedčenia sa v skúšobnej dobe skôr uloženého trestu a tak hrozba výkonu trestu odňatia slobody. Súd vzhľadom k tomu považoval za dosiahnutie prevýchovy obžalovaného za účelné do budúcnosti od páchania trestnej činnosti odradzujúce uloženie nepodmienečného trestu, rovnako tak ako u obžalovaného U. aj tu vo výmere 6 mesiacov, ktorý súd považuje za primeraný a spravodlivý a tiež vzhľadom k dĺžke len v nevyhnutne potrebnej miere zasahujúci rodinu obžalovaného.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, súd pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona.

Súd záverom poukazuje na to, že obidvaja obžalovaní, tak ako môžu argumentovať svojimi vyživovacími povinnosťami k maloletým deťom a starostlivosťou o rodinu v konaní pred súdom, tak mali na tieto skutočnosti myslieť pred spáchaním trestného činu a viesť v záujme svojom a svojej rodiny riadny život.

Poškodený A. U. si nárok na náhradu škody neuplatnil, čo vyhlásil na hlavnom pojednávaní, preto súd o náhrade škody nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.